ASİS 1973

1 MAYIS

YIL 1 SAYI: 2 AĞAÇ EŞYA İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI 15 HAZİRAN 1974.

TEŞKİLATSIZ SINIF KÖLE SINIFTIR.

İŞBAŞI

Tepe mobilyada işbaşı! Bir kış ve bir bahar boyu süren grev bitti. Zafer grevci işçilerin. Dile kolay Tepe mobilya işçilerinin greve "he" demelerinin üstünden tam 8 ay geçti. Hem de öyle böyle değil. Kıran kırana bir dövüş oldu. Bazen grevciler üste çıktılar, bazen Tepeli patronlar. Ama gün gibi açıktı ki sonunda zafer grevci işçilerin olacaktı. İşte oldu. Patronlardan biri daha dize geldi, İşçi sınıfımızın bir bölüğü daha inancını, direncini, gücünü gösterdi.

Bu grev Tepe işçilerinin ilk deneyi idi. Bir çoğu değil grev, sendikanın bile ne olduğunun bilincinde değildi. Birkaç inançlı arkadaşlarının öncülüğü ile ASİS'i kurduklarında patronun yaylım ateşi ile karşılaştılar. Ama fabrikada hüküm süren insafsız sömürünün hiç olmazsı hafifletilmesinin ancak örgütlenerek olabileceğini kavrayan işçiler kuru gürültüye papuç bırakmadılar. Mücadele bayrağını Tepe Mobilyanın "tepe"sine çektiler. Bugün Türk İş'in içindeki tüm sendikalar başta olmak üzere birçok sendikada sendikalar işçilerin kendi örgütleri olması gerekirken O'nun işleyişinden bile haberdar değildirler. Örneğin greve çıkarken ya da toplu sözleşmeye otururken sözleşmede kendileri adına ne istendiğini, eylemin sonunda neler elde edeceklerini bilme hakları ellerinden alınmıştır. ASİS'te ise toplu sözleşme taslağını tüm işçilere dağıtılan soru kağıtları tespit etmişti. İşçiler ne istediklerini bir bir yazdılar. Örneğin: yemek mi yoksa yemek tutarı kadar para mı diye bir soru vardı dağıtılan kağıtlarda. Yarıdan fazlasında "yemek" çıktıysa taslağı yemek isteği yazıldı. Bu gelenek toplu sözleşme görüşmelerinde de devam ettirildi. Bugüne kadar sarı sendika ağalarının işçiyi satmasındaki en büyük yardımcıları "kapalı kapılar" sonuna kadar açıldı. Görüşmelerde disiplini sağlamak amacıyla işçiler aralarında temsilciler seçtiler, ve ilk söz haklarını onlara verdiler 'temsilciler sendika yönetiminden değil, tüm işçiler arasından seçildi) Buna rağmen son söz yine görüşmelere katılan tüm işçi arkadaşların. Bütün maddeler salondaki işçi arkadaşların oylarıyla saptandı, onların fikirleri alındı.

Bu sendikal hayatımızda atılmış önemli bir adımdır. Sendikaların gerçekten işçilerin malı olması, onları toplu sözleşme masalarında satma tehlikesinin savuşturulması ancak bu yolla sağlanacaktır.

Tepe Mobilya grevinin en büyük özelliği ise şüphesiz grevin parasız başlayıp parasız bitmesidir. Grev süresince işçiler sendikadan beş para almadılar. Çünkü daha başta ancak 1085 liraları vardı. İşçi sınıfı dostlarıyla yapılan dayanışmadan sağlananlar ise gündelik harcamalar arasında eriyip gitti. Yani Tepe Mobilya işçileri açlıkla da boğuştular 8 ay. Zaten patronla boğuşma açlıkla boğuşmak değil midir?

Toplu sözleşme sonunda grevci işçiler çok önemli haklar elde ettiler. Grevde geçen süre için işçilere verilecek olan 2500'er liralar, ikramiyeler ve kabul edilen zamlar gibi işin ekonomik yönü bir yana bundan sonra fabrikadan örneğin bir işçi çıkartılacağı zaman bu patronun ya da bir şefin paşa gönlüne kalmayacak, Çünkü bir disiplin kurulu oluşturuldu ve burada işçilerin kendi temsilcileri de var. Ayrıca sendikaya fabrikada yerleşmi hakkı koparıldı. Bunlar bundan sonraki mücadelede Tepe işçilerinin daha iyi silahlanmasını sağlayacak.

"Bundan sonraki mücadelede" dememiz boşuna değil, Çünkü artık işçiler her lafın sonunu şöyle bağlıyorlar: grev bitti ama mücadele devam ediyor ta ki işçi sınıfı hepten kurtuluncaya kadar.

TEPE MOBİLYA'DA İŞBAŞI

GREV BİTTİ, ZAFER İŞÇİLERİN !

BİRLEŞELİM
ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR

İşçiler grevi anlatıyor

...Fabrikada sendikayı biz işçiler kurduk. Ertesi gün onaltı kişi işten atıldık. Arkasındanda yirmibeş kişi atıldı.

...İşveren tarafı, şefler herkesle tek tek görüştü. Dediler bak gördünüzmü' Kırkbir kişiyi çıkardık. Daha seksen kişinin şeyleri .... bordroları yapılıyor, çıkışları verilecek. Aman istifa edin dediler.

...Aşağı yukarı ikiyüzelli-üçyüz kişi burada vardı yazılan arkadaşımız sendikaya. Bu tehdit karşısında arkadaşlarımızın birçoğu gidip istifa ettiler. Bu arada sendikaya kayıtlı arkadaşlarımızın sayısı altmışa kadar düştü. Fakat bu bizi yıldırmadı. Cenan Ağabeyin güven verici sözleri bize cesaret verdi. Ve arkadaşlarımızı tekrar sendikaya yazılmaya ikna ettik.

...Bazıları içerdeki baskıdan memnun olmayıp tekrar sendikaya yazıldılar. Baskılara misal mi? Ohoo, çok.

...Mesela arkadaşımız hasta oluyor, doktor bakmıyor. Baksa bile ilaç verdi diyelim, ilacı hemşire gidip alıp gelecek, hemşireye araba vermiyorlar. Kendisi bulduğu vasıtayla gidecek izin vermiyorlar.

...Mesela greve çıkmadan önce tuvalete gittiğimiz zaman arkamızdan lap hoca (şef) gelmiş. Ne yapıyorsunuz, ne olacak..isimleri alıyor.Bunlar yukarıya, bunlar ne olacak, arkadan birinci ihtar gelecek.

... sabah işe üç dakika geç gelsen o gün çalışamazsın, ceza olarakta bir yövmiye keserler.

...Bu hadiseler, bu gibi durumlarda kalan arkadaşlarımızı tahrik etti.İşverene karşı bizim safımıza geçtiler. Mevcudumuz yeniden ikiyüzyirmibeşe yükseldi.

...Biz yönetim kurulunu yeniledikten sonra uzlaştırma kurulu toplantıları görüşmeleri sonuçlanmıştı. Biz kararı aynen kabul ettik. İşverene gönderilmesini önerdik sendika görevlisi arkadaşlarımıza. Gönderildi fakat işveren uzlaştırma kurulu kararını kabul etmeyince grev ilan edildi.

...Grev ilanı ile birlikte yine birtakım arkadaşlar yazıldı. Aşağı yukarı mevcudumuz üçyüze yakın olmuştu. Ve sendikaya kayıtlı olmayan yekün aşağı yukarı büro işçileri ve başından beri muhalif olan bazı kimselerdeki bunların mevcudu yetmişi bile bulmuyordu.

...Uzlaştırma kurulunda bir işveren tarafından bir bizim tarafımızdan birde yine işverenin seçtiği üçüncü bir tarafsız aracı vardı.

...Daha sonra bizim sendikanın mali olanakları yoksulluk nedeniyle grevin ikinci ayıyla beraber sıkıntıya düşmeye başladık.

...Ve bu ustabaşı arkadaşlar fırsatı kaçırmadılar. başından beri, sendikanın kuruluşundan beri aleyhte propagandada bulunuyorlardı. Grevde, herhalde korkularından olacak greve katıldılar ve ağızlarını yumdular.Sonradan işverende herhalde kendilerini tatmin etmiş olacaklarki, döndüler ve dönerkende postalarında çalışan arkadaşlarla teker teker görüşüp onları grevden dönmeye teşvik ettiler.

...O günler bizim için çok sıkıcı oldu. Bu arada işveren dışardan yabancı işçi getirdi. Bu ... işverenin alması kanunsuzdu fakat jandarmayla arası iyiydi. Jandarma zoruyla soktu bunları. Tahminen 60-70 kişi kadardı bunlar. Burada aşağı yukarı grevin 5. ci ayına kadar çalıştılar.5. ci iş mahkemesinden karar aldıktan sonra çıkarabildik bunları. Artık bundan sonra içeriye malın girişide yasaklandı. Bu arada hocalar ve şefler ve memurlar tulum giyerek çalışmaya başladılar.

...Jandarmanın işe karışması başta grevi bir hayli aksattı. Uzattı daha doğrusu. Çünkü biz biliyorduk ki grevde işçi alamayacaktı bu adamlar. İş akdini feshetmek yetkisi de yoktu. Fakat jandarmanın tutumu bizi kapıdan uzaklaştırmakla işverenin işine yaradı. Ve bu işçileri, 85 kişiyi rahatlıkla 5,5 ay çalıştırdı. Zaten işverenin en büyük direnci oradan geldi. Eğer O 85 kişiyi çalıştırmasıydı. içerdeki memur yani tezgahta çalışmıyan kişilerin aylığını karşılaması imkansızdı. İkincisi elindeki yarım işler olduğu gibi kalacaktı. Bu aldığı seksenbeş kişiyi çalıştırmakla hiç değilse, sıfıra, zarara degil de sıfıra çalıştı beşbuçuk ay. Halbuki biz bu arada maddi bakımdan sıkıntı çektik. Daha güç durumlarda kaldık.

...Grev kararını aslında daha önce almıştık. Sıkıyönetim durdurmuştu. Tabii bununda bize çok zararı dokundu. Bu sıkıyönetim bitinceye kadar işveren hiçkimseye izin vermedi.Cumartesi Pazar tatil olduğu halde çalıştırdı hepimizi. İşin büyük bir kısmını yaptırdı ve yarı kalan işleride arabalara yükleterek sitelerdeki işyerlerine gönderdi. Ve greve oldukça rahatlamış bir durumda girdi.

...Bizim durumumuz ise, sendikamızın mali durumu kötüydü. Greve çıktığımızda 1085TL sendikamızın parası vardı.

...Bizlere gelince, bizlerde zaten ücretleri düşük kimseleriz. Ücretimiz düşük olduğu için aybaşına zor yetiştiriyorduk. Bu şartlar altında işveren greve uzun süre dayanamıyacağımızı sanmıştı. Bunun için işveren direnmeye kararlıydı.

...Bu durumda rahatlıkla iki ay diretebilirdi. Ve bizim bu süre içinde dönüp geleceğimizi hesaplamış olacak. Bu hesabı yarı yarıya doğru çıktı sayılır. Grevin ikinci ayından sonra ustabaşılar döndüler. İşveren tatmin etmiş olacak onları ve yanlarında postalarında çalışan arkadaşların bir kısmını grevden dönmeye ikna ettiler. Biz gene kalanlarla greve devam ediyorduk.

...Ondan sonra bunlar ne yaptı, bu bizim patronun ustabaşıları, herkimin evinde tanıdığı var gittiler ona. Allem ettiler kallem ettiler mesela "Bu grev kazanılmayacak, içeri sokmayacaklar, bize böyle böyle diyorlar filan, gel içeri gir işte size bu kadar zam var." Böyle teker teker herkesin evine gittiler, tanıdıklarının yani. Müdürler bile gittiler. Milleti böyle kandırmayla soktular işte.

...Jandarmalar bize karşı oldukça muhalif davrandılar. Bunlardan birisi......ordaki çıkan olaylarda hep onları tuttular. Ve şimdi halen de böyle oluyor. Hep biz sanık olarak adliyeye gönderiliyoruz. Öteki taraf asıl sanık olarak gitmesi gereken taraf davacı olarak gidiyor veya hiç gitmiyor.

...Bu arada kış da bastırdı. Sıfırınaltında 23 derecede burada nöbet bekleyen arkadaşlar vardı, gece çadırlarda yatıldı.

...Biz o soğukta çadırlarda yatıyorduk, daha doğrusu arkadaşlarla konuşuyorduk aramızda. Kanunlara aykırı gelmeden nasıl direnilir diye. Personel Şefi Nadir yanına birkaç kişi daha toplamış gece çadırı bastılar sopalarla. Bir arkadaşımızı yaraladılar. Sarhoştular. Çok soğuktu. Mağaza şefi kavga sırasında "Siz kimin odunlarını yakıyorsunuz?"dedi. Çalı çırpı toplamıştık. Tahta parçaları yakıyorduk çadırda. İsteseydik çok döverdik, yani çok fena döverdik. Ama jandarmaya teslim ettik.

...Mesela işveren baştan sendikayı içeriye almayacaktı, yani ilk şeyi öyleydi. Hatta "Sendikayı içeri sokanın ağzını yırtarım." diye de tabirleri de vardı. Bugün artık bunlarıda söyleyemiyor. Laf değil 8 aydır direniyoruz.

...Bundan iki ay kadar önce işverenin isteğiyle görüşmeler başladı.Toplu sözleşme görüşmeleri.Hep birlikte girip beraber karar alıyorduk. Bütün işçi kardeşlerimizin toplu sözleşmelere mümkün olduğu kadar fazla sayıda katılmaları onların hakkıdır, bunun için mücadele etmelidirler O zaman hiçbir sendikacı işçiyi satamaz.

...Fakat görüşmeler devam ederken işveren kanunsuz hareketlerine devam ediyordu bunun için bizde görüşmeleri kestik.

...Geçen gün gene bana şeflerden biri dedi ki nöbet bekliyordum kapıda dedi ki "Mehmet sen ne bekliyorsun, daha, yazık "dedi. "Niye" dedim, dedi, "arkadaşlarına da söyle, sana yemin ediyorum" dedi; "gel çalış sana otuz lira zam" dedi. Müdürden sana imzalı kağıt, mühür atacağım altına çıkarılmamana dair dedi. →

FIRTINA .1. TATBİKATI YADA BALYOZ HAREKATI DEĞİL TEPE MOBİLYADA GREV VARDI.

1 MAYIS

15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ YÜRÜYÜŞÜNÜ ANIYORUZ

15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının 274 ve 275 sayılı yasalardaki değişiklikleri önlemek için yaptığı direnişin tarihidir. yüzbin işçinin sendika seçme özgürlüklerinin kaldırılmasını engellemek amacıyla hepbirden yaptığı büyük yürüyüşün tarihidir.

274 ve 275 sayılı yasalardaki değişiklikler

Yasalarda yapılacak yeni değişikliğe göre toplu iş sözleşmesi yapmaya o işkolunda en çok üyeye sahip olan işçi federasyonu veya Türkiye çapında faaliyette bulunan işçi sendikası yetkili olacaktı. Bunun gibi bir işçi federasyonu kurulabilmesi için, o işkolunda çalışan işçilerin en az üçte birinin, Türkiye çapında bir konfederasyon kurulabilmesi çin sendika ve federasyonların üçte biri ile Türkiyedeki sendikalı işçilerin üçte birinin biraraya gelmesi gerekecekti. Bunu bir örnekle görelim: örneğin içinde buludugumuz işkolunda üç sendikanın varolduğunu düşünelim. Birincisi yüzde 40, ikincisi yüzde 35, üçüncüsü yüzde 25 üyeyi temsil etsin. Bu durumda, değişikliğe göre işkolumuzdaki toplu sözleşme yapma yetkisi yalnızca birinci sendikaya tanınacak, ikinci ve üçüncü sendikalar yani üyelerin yüzde 60'ını temsil eden sendikalar hiçbir yerde toplu sözleşme yapamayacaktı.

Sonra bir işçinin halen bağlı bulunduğu sendikadan istifa etmesi için mutlaka Noter'den istifaname göndermesi gerekecekti. Ne demekti bu? Örneğin bir işyerindeki sendikadan ayrılmak isteyen 100 işçi arkadaşımızın teker teker Notere gitmeleri yani iş saatinde işyerinden izin almaları, gündeliklerini kaybetmeleri ve istifa harcı olarak notere 15-20 lira kaptırmaları gerekecekti.

Bu değişikliğin hedefi ne idi?

AP milletvekili ve Türk İş yöneticisi Kaya Özdemiroğlu'nun hazırlamış olduğu bu değişikliklerin hedefi DİSK ve tüm devrimci sendikaların kapatılması, Türk İŞ'in tek sendikal örgüt olarak kalmasıydı. İşçilerin özgürce sendikalarını seçme anayasal hakları ortadan kaldırılmak isteniyordu.

Evdeki hesap çarşıya uyar mı? İşçi Sınıfı tongaya basar mı?

Bütün bu olaylar tezgahlanırken hep bir şey, en önemli şey, sözkonusu edilen şey işçiler, işçi sınıfı bir tarafa bırakılıyordu. Tabii böyle kapalı kapılar arkasında yapılan hesap çarşıdakine uyamazdı. DİSK'e bağlı sendikaların işyeri temsilcileri 14 Haziranda bir toplantı yaptı ve değişiklik tasarıları Meclis'ten geri alınıncaya kadar çalışmama ve çeşitli eylemlerle direnişe geçme kararı aldı.

Bundan sonra fabrikalarda "Anayasa Direniş Komiteleri" kuruldu. 15 Haziran sabahından itibaren İstanbul ve Kocaelindeki işçiler direnişe geçtiler. Bu direnişe 113 işyerine bağlı 100 bine yakın işçi katıldı.

sabah fabrikaya gelen arkadaşlar her zamanki gibi 1-2 saat çalıştıktan zonra evlerinde önceden hazırladıkları pankartları fabrikalarına astılar ve işi bıraktılar. İstanbul'da üç koldan yürüyüşe geçen işçi arkadaşlara yol üstünde işyerlerindeki işçi arkadaşlar da katıldı ve sayıları hemen hemen yüz bini buldu. İşçiler Ankara-İstanbul karayolunu 10 saate yakın trafiğe kapalı tuttular ve merkeze doğru yürümeye başladılar. Karşılarına önce toplum polisleri çıkarıldı, yarıp geçtiler. Bu defa ordu tanklarıyla yollarını kesti, aşıp yürüdüler. Nereye gidiyorlardı? Diğer işçi arkadaşlarla birleşmeye. İşçi düşmanlarının da korktuğu buydu. Kaş yapalım derken az daha göz çıkartıyorlardı. İşçilerin yalnız sarı sendikalara üye olmasını sağlayalım derken, az daha bütün işçileri birleştiriyorlardı. İstanbulda iki yakanın ulaşımı sağlayan vapur seferleri kaldırıldı. Galata köprüsünün ortası açılarak geçme imkanı ortadan kaldırıldı. Bütün bunlara rağmen çeşitli semtlerden yola çıkan işçiler üç büyük kol halinde birleşti. Bu birleşmeye ulaşmak için polisler, askerler, tanklar yarılıp geçildi. Yer yer göğüs gögüse mücadele verildi. 3 yiğit işçi kardeşimiz Mustafa Baylan, Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım açılan ateşle şehit düştü. Yüzlercesi yaralandı. Ama yılmadı işçi sınıfı, yoluna devam etti.

İşçilerin Birliği:

Bu mücadelede çeşitli işyerlerindeki işçiler Türk İş'li DİSK'li diye ayrılık gözetmeden, işçi olmalarının bilinç ve haysiyetiyle topluca harekete geçtiler. Kartal yöresinde Türk İş'e bağlı EAS, Mutlu, Chrysler, Koruma İlaçları, Makine Tarım fabrikasında işçi arkadaşlar bu mücadelede Saflarını kendi sınıflarının içinde tuttular 15-16 Haziranda şehit üç yiğit arkadaştan Yaşar Yıldırım Mutlu Akü Fabrikasında çalışan 30 yaşında bir işçi idi. Patronların ayırmaya çalıştıkları işçiler birleşti ve hep beraber mücadele ettiler.

İşçinin Gücü:

Anadolu yakasındaki işçiler çeşitli çemberleri yararak Kadıköy kaymakamlığı önünde buluştu. O sırada konuşma yapan bir kadın arkadaşın polislerce götürülmesi üzerine işçiler topluca Emniyet Amirliği ve Kaymakamlığı ele geçirdiler. Ertesi gün Kadıköy Emniyet amiri Bülent Çulka'nın gazetecilere söylediği şunlar: "Biz binaya saldıranlar arasında sendika yöneticileri tespit ettik. Bu arada birçok işçinin de hüviyet tespitini yaptık. Dün sabah BİZZAT OTOSAN FABRİKASINA giderek fabrika müdüründen İŞÇİLERİN RESİMLİ KAYIT LİSTESİNİ İSTEDİM. GAYEM BİNAYA SALDIRAN İŞÇİLERİ TESPİT ETMEKTİ, fakat orada bulunan 50 kadar İŞÇİ ALAYHTE TEZAHÜRAT YAPINCA durumun gerginliğini bildiğimden, herhangi bir olaya sebebiyek vermemek için GERİ DÖNDÜM. BU LİSTELERİ BİZE SIKIYÖNETİM KUMANDANLIĞI TEMİN EDECEK". Evet son çareye başvurdu işçi düşmanları ve sıkıyönetim ilan etti. DİSK yöneticisi 22 kişi ve yüzlerce işçi hapise atıldı, falakaya yatırıldı, küfür yedi. Hatta hatta süngü altında çalışmaya zorlandı, toplu sözleşme imzalatıldı. Gene de işçi arkadaşlar çalışmaları yavaşlatarak direnişlerine yeni bir şekilde devam ettiler.

15-16 Haziran Türkiye İşçi Sınıfının tarihinin şanlı bir mücadele sayfasıdır. mücadelemize örnek olsun.

ANKARA'DA 15-16 HAZİRAN

Ankara'da DİSK üyesi Basın-İş Ankara şubesine bağlı 118 işçi arkadaş Ulusal Basımevi ve Ulus matbaacılık ve gazetecilik A.Ş'ni 15 Haziran akşamı iki buçuk saat işgal etti. Ulus Gazetesi ve birçok gazetenin Anadolu baskısının yapılması tehlikeye girdi.

İşçiler bildirilerinin Ulus Gazetesinin 16 Haziran sayısında ve manşette yayınlanacağına dair söz aldıktan sonra işgale son vermişlerdi.

Adama hikaye gibi gelir

Burada üç kardeştik. (Fabrikada) Agabeyimde kalp hastalığı vardı. Tabii bu doktora çıkıyor. Buna diyor ki, Ahmet beye (fabrikanın yetkilisi), bu çocuğu yorucu işlere sokmayın diyor. Bunun durumu malum, sonra iyi olmaz. O zamana kadar, ağabeyim o durumda devam ediyor. Neyse bir gün gece mesaiye koyuyorlar bunu. Hocam diyor Ahmet beye, ben hastayım ben mesaiye kalmam diyor. O zaman Ahmet bey, madem sen mesaiye kalmıyorsun, istifanı verir gidersin diyor. Hasta adamın burda işi yoktur diyor. Mesai mecbur olur mu değil ağabey, bunlar mecbur ediyor.

Neyse, onu mecbur kılıyor orada. Gece burada kalıyor. O gün hastalanıyor rahmetli. Ertesi günü hasta olarak geliyor çalışmaya. Akşam oluyor, Ulusa varınca biraderle orada kalıyor. Artık gidemiyor. Ağabey diyor beni tut, eve götür diyor. Hastahaneye götürmek istiyor, gitmiyor Eve geliyor. Neyse terlettik falan. Ertesi gün yine işe geldik. O gün çalıştı. Nadir bey diyor ki niye getirdiniz bunu diyor. Bak şimdi.

Sabahleyin gerisin geriye buraya geldik vizite kağıdı almaya. Gelmeden vermiyorlar kendileri. Kendisi gelmeyince vermiyorlar. Herif ölüyor yahu! Bir ambulans Ankara'dan geldi. Neyse hemen ağabeyim bindiler gittiler. Bizi dahi yanında gönderme diler. O zaman bende dişimi çektirmeyi bahane ettim, zor yetiştim oraya. Sosyal Sigortalarda, hastahanede, birden tam saat beşe kadar aradım ağabeyimi. vardım ki bütün doktorlar başına dikilmişler. Serum falan vermişler. Daha önce gelseydi birşey olmadan kurtulurdu dediler. Cuma günü saat dokuzda vefat etti. Yani işçiye bunlar bu kadar gaddarca muamele yapıyorlar. Ölümüne sebep oldu yani ölümüne... Raporda bile, bu kalpten değil diyorlar. Ciğerler şişme yapmış, ciğer üşütmesi. Kan pıhtılaşması, damarlar durmuş, kanı birtürlü hareket ettirememiş doktorlar. Ve raporu da eline verdiler. Ama bunlar bu işi yaptı.

İşçi arkadaş, bu gazete senindir. Onu, oku ve Okut.

GREV BİTTİ

...Ondan sonra geçende çadırda nöbet beklerken geldi arabayla, biz bağırdık ona. Biz bağırınca arabayı eğledi, "Ne o Mehmet" diye bana bağırdı. Niye bağırıyorsun? dedim. "Lan, dedi, siz ne nankör adamsınız, dedi, sürüneceksiniz siz epeyce sürüneceksiniz, buraya sendika girmeyecekdedi.

...Ben sendika nedir bilmezdim. Çok şeyi grevde öğrendim, sendikayı da işçi bile nedir bilmezdim. Ailem de başta birşey demedi şimdi arka çıkıyor bana.

...Bir işkolları yönetmeliği çıkarmışlar, lastik işçisi, yok maden işçisi, ağaç işçisi efendim bilmem ne işçisi, aslında bunların hepsi işçi. Gönül istiyorki mesela Tepe Mobilyadaki bu grevden diyelim hiç alakası olmayan Erzurum'daki işçinin bile haberi olmalı ve bir yardımı olmalı. Buraya ulaştırmayı bir borç bilmeli senin dayanışma dediğin şey öyle olur.

...Nereye gitsek, kime gitsek örgütlenin diyorlar. Pekiyi, örgütlenelim sendikalar var. Sendikasız işçilerde var, onlarda sendikalara girsin, ama sendikalar aynı birer derebeyi gibi, bir fabrikanın işçisi, sendikası öbürüne düşman sanki. Halbuki bunların hepsi işçi bunlar birleşmeli, ama sendikayla olmuyor. Olsa iyi olur ama olmuyor.

Grevden sonra...

12 Mart'ta "anarşi" bahanesiyle kalkan yumruk işçi sınıfımıza indi. Ve zannedildiki böyle olunca işçi sınıfımız yüzyıllık mücadelesinden ve onun değerli miraslarından vazgeçer, kabuğuna çekilir ve patronlara "alın etimiz sizin, biz kemikle idare ederiz "der. Tabii tarihin her döneminde olduğu gibi böyle faşist kafasıyla yapılan hesaplar yine yanlış çıktı. Gerçekte işçi sınıfımızın mücadelesi gelişiyor. Patronlar sağlı sollu darbeler yedikçe kuyruklarına basılmış kedi yavruları gibi basıyorlar feryadı. İşçi sınıfıyla başedemeyince birbirlerine giriyorlar, bağırıyorlar, çağırıyorlar, paniğe kapılıyorlar. Kısacası korkuyorlar. Büyük bir belanın içindeler.

İşçi sınıfı dinlemiyor. Her yerde direnişler, grevler, alabildiğine keskin bir sınıflar savaşının sürdüğüne işaret ediyor. Sermaye dünyası, gerçekten bir dünya haline nasıl geliriz, geniş, daha geniş bir cephe kurupta bütün gücümüzle işçi sınıfını nasıl daha çok ezer, hareket edemez hale getiririz diye didiniyor. Boşuna çaba.

Kısa vadeli kazançlar onların ancak biraz daha ayakta durabilmesine yarayacak. Nihai çöküşlerinin kaçınılmaz olduğunu biliyorlar. İşçi sınıfımız ise, bunu hergünkü mücadelenin içinde öğreniyor. Bu çöküşü çabuklaştırmanın yollarını arıyor.

Biz Tepe Mobilya işçileride mücadelemizin, tüm işçi sınıfının mücadelesinin bir parçası olduğunu biliyoruz artık. Bilmeyenlerimizde öğrenme yolunda

Grevin bize kazandırdığı en önemli sev bunun bilincine varmak oldu. sekiz aydır grevdeyiz. Grevimizin çok çetin geçeceğini daha sendikamızı kurarken anlamıştık. O zamanlar değil grev sendika lafını bile ağzına alan işten atılıyordu. Ve pabucumuz ucuza gidiyordu. Şimdi biraz pahalı. Sekiz aylık mücadelede, bütün ömrümüzce içinde olduğumuz fakat farkına varmadığımız şeyleri bilince çıkardık. Ve anladık ki artık bizim gibi kapıtalist ülkelerde toplum temel olarak ikiye ayrılmıştır. İşçi sınıfı ve kapıtalist sınıf. Patron diye birşey varsa eğer bizim sayemizdedir, Patronu biz yaratır, alınterimizle biz yaşatırız. Ama bizim çıkarlarımızla onlarınki akla kara gibi birbirine zıttır. Ne zaman emeğimizin bir kısmının daha karşılığını istesek, yani ücretlerimizde artış, çalışma şartlarımızın düzeltilmesini istesek yer yerinden oynar, kıyametler kopar. Hayat pahalılığına sebep biz gösteriliriz, ulusal çıkarlara aykırı davranan biz oluruz, huzuru bozuyorsunuz diye bize yüklenirler.

Ama geçti artık Bor'un pazarı, bunlar hep bizi uyutmak için, bilinçlenmemizi önlemek için söylenen yalanlar, gösterilen yanlış hedeflerdir. Üstelik hedefi şaşırmazsak bu kez lafla değil, topla, tüfekle saldırırlar, eli sopalı adamlarını sürerler üstümüze Artık bütün bunlar bizim için anlaşılmaz şeyler olmaktan çıkmıştır. Onların varlıklarını sürdürebilmelerinin tek yolunun bunlar olduğunu biliyoruz.

Onların bizi daha çok sömürmek, bizim daha az sömürülmek için giderek hiç sömürülmemek için müçadele ettiğimizi, bu yüzden çıkarlarımızın böylesine zıt olduğunu biliyoruz.

İşte bu zıtlık yüzündendirki her dakika, her saat, bir sınıflar savaşının içinde yoğruluruz. Ve bu yüzden bu kavga kaçınılmazdır. Yani bu kavgadan kaçmak yoktur. Yapacağımız tek ve en doğru şey bu kavgada yerimizi bilinçlice alıp vargücümüzle mücadeleyi sürdürmektir.

İşçi sınıfının mücadelesi bir bütündür Bu yüzden taşa, sopaya, soğuğa, açlığı jandarma baskısına kısaca patrona karşı yürüttüğümüz mücadelenin başarısı tüm işçi sınıfının başarasıdır. Gerçek kurtuluşa varmak, daha güzel bir dünyada insanca yaşamak için verilen bu kavgada gücümüz birlikte olmak, teşkilatlı olmaktan geçecektir.

BİRLEŞELİM! TEŞKİLATLANALIM!

AĞAÇ EŞYA İŞLERİ SENDİKASI ADINA SAHIBI: CENAN BIÇAKCI- SORUMLU YAZI İSLERİ MÜDÜRÜ: CENGİZTURAN ADRES: RÜZGARLI, İBRAHİM MÜTEFERRİKA SOK. 2/9 ULUS/ANKARA- TELEFON: 11 59 70-ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR-ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR-FİYATI 50 KURUŞTUR. BASILDIGI YER: DAILY NEWS OFSET TEL: 18 82 88

ELKA İŞÇİLERİNİN HİKAYESİ

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI TARİHİ ÇETİN MÜCADELELERLE DOLUDUR. TÜRKİYEDE İLK GREVİ 1872 YILINDA İSTANBULDA TERSANE İŞÇİLERİ GERÇEKLEŞTİRMİŞTİR. BİR ÖRGÜTE BAĞLI OLMAYAN İŞÇİLER ÜCRETLERİ ZAMANINDA ÖDENMEYİNCE İŞİ BIRAKMIŞLAR O ZAMANKİ SÖYLENİŞİ İLE "TATİL-İ EŞGAL" YANİ GREV YAPMIŞLARDIR. KOLLUK KUVVETLERİNİN BU GREVİ SERT BİR BİÇİMDE BASTIRMASINA RAĞMEN İŞÇİLER SONRA HAKLARINI ALMIŞLARDIR.

O GÜNDEN BUYANA İŞÇİ SINIFI ÇEŞİTLİ ALANLARDA EKONOMİK HAKLARINI ELDE ETMEK İÇİN MÜCADELE VERİYOR. BERABER VE OMUZ OMUZA VERDİKLERİ HER MÜCADELENİN SONUNDA YENİ BİR HAK ELDE EDEN İŞÇİLER 1963 YILINDA DA GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKINI ELDE ETMİŞLERDİR. BU HAKKIN YASALAŞMASINDAN SONRA İLK OLARAK KAVEL FABRİKASI İŞÇİLERİ GREV YAPMIŞLAR VE SONUNDA BÜTÜN İSTEKLERİNİ KABUL ETTİRMİŞLERDİR.

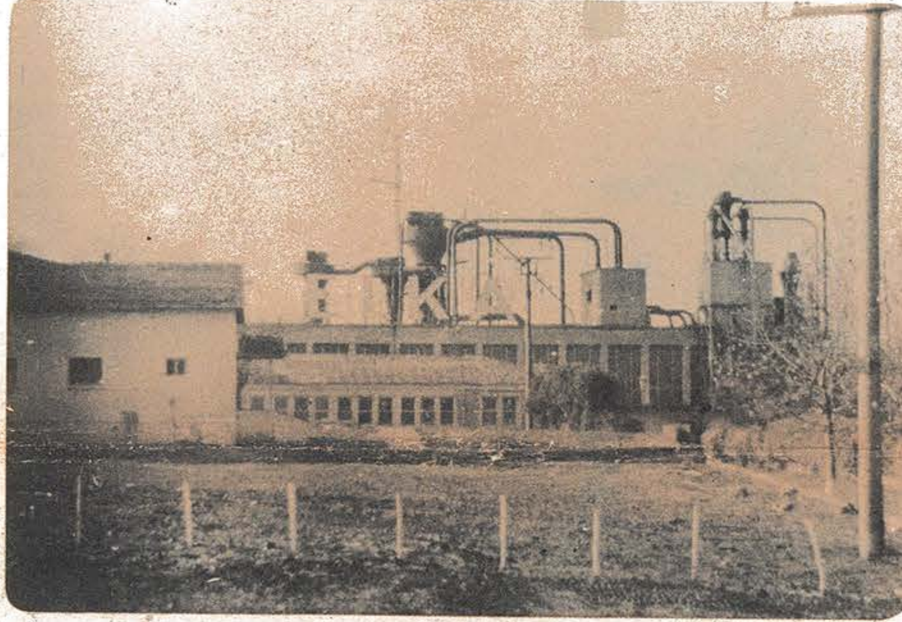

DÜNYAYI YARATAN ELLERİN SAHİBİ OLAN İŞÇİ SINIFI, DÜNYAYI DEĞİŞTİRECEK ELLERİNDE SAHİBİ OLDUĞUNU GÜN GEÇTİKÇE ANLIYOR. VE DÜNYANIN PEKÇOK YERİNDE İŞÇİ SINIFI ÖNCÜLÜĞÜNDE EMEKÇİ KİTLELER İKTİDARA EL KOYUYORLAR. TÜRKİYEDE DE İŞÇİLER BİLİNÇLENİYORLAR, BURJUVALARA VE SARI SENDİKALARA KARŞI DURUYORLAR, ÖRGÜTLENİYORLAR, MÜCADELE ALANLARINI GENİŞLETMEK İSTİYORLAR. DÜNYADA BÜTÜN İŞÇİLERİN ÇIKARI NASIL ORTAKSA TÜRKİYEDE DE HERHANGİ BİR İŞKOLUNDA Kİ İŞÇİNİN ÇIKARI AĞAÇ SANAYİİNDE Kİ İŞÇİNİN ÇIKARI İLE ORTAK HEDEFLER TAŞIR. AĞAÇ SANAYİİNDEKİ İŞÇİLER DİĞER İŞKOLLARINDAKİ İŞÇİLER GİBİ HAKLARINI ARAMAYA ÖRGÜTLENMEYE BAŞLAMIŞLARDIR.

DİĞER İŞKOLLARINDA OLDUĞU GİBİ AĞAÇ SANAYİİ KOLUNDA DA İŞÇİLER, PATRON VE SARI SENDİKA ORTAKLIĞINA KARŞI İLK OLARAK 1973 YILINDA ASİS SENDİKASINI KURMUŞLARDIR. ASİS SENDİKASI KISA ZAMANDA ÇEŞİTLİ İŞYERLERİNDE MÜCADELELER VERMİŞ İŞÇİNİN GERÇEK SENDİKASI OLDUĞUNU ORTAYA KOYMUŞTUR.

1954 YILINDAN BUYANA SARI SENDİKA AĞAÇ-İŞ'in ALDATMACASI ALTINDA PATRONLARA SATILAN ELKA İŞÇİLERİ DE İSTANBULDA Kİ SUNTA, KARTAL KAPLAMA, FEN FAKÜLTESİ İŞÇİLERİ GİBİ ASİS SENDİKASINDA BİRLEŞİP MÜCADELE ETMEYE KARAR VERMİŞLERDİR.

ASİS'te TOPLANAN ELKA İŞÇİLERİNİN PATRON AĞAÇ-İŞ ORTAKLIĞINA KARŞI MÜCADELESİ ÇEŞİTLİ SAFHALARDAN GEÇMİŞTİR. İŞÇİLER TOPLU HALDE AĞAÇ-İŞ'ten İSTİFA EDEREK ASİS'e KAYDOLMUŞLARDIR.

İŞÇİLERİN ASİS'e KAYDOLMASI İŞVERENİ ÜRKÜTMÜŞ VE İŞVEREN İŞTEN İŞÇİ ÇIKARTARAK İŞÇİLERİN GÖZÜNÜ KORKUTMAK İSTEMİŞTİR. FAKAT İŞÇİLER YILMAMIŞLAR İŞTEN ATILMALARI ENGELLEMEK İÇİN DİRENİŞE GEÇMİŞLERDİR. İŞÇİLERİN BU KARARLI DİRENİŞİ KARŞISINDA İŞVERENLER VE DEVLETİN TEMSİLCİSİ KAYMAKAM İŞTEN KİMSENİN ÇIKARTILMAYACAĞINA SÖZ VERMEK ZORUNDA KALMIŞLARDIR.

ONLAR
ÜMİDİN DÜŞMANIDIR...

BÜTÜN BASKILARA RAĞMEN İŞÇİLERİN ASİS'le TOPLANMASINI ÖNLEYEMEYEN AĞAÇ-İŞ VE PATRONLAR ESKİ SÖZLEŞMEYİ FESH ETMEYEREK BİR YIL DAHA UZATMAK İSTEDİLER. BÖYLECE İŞÇİLERİ BİR YIL DAHA ZAM ALMADAN YAŞAMAYA MAHKÛM ETMEYE KALKTILAR. FAKAT BAŞARAMADILAR. ÇÜNKÜ ASİS MAHKEMELERDE VERDİĞİ MÜCADELE İLE SÖZLEŞMEYİ FESH ETTİRDİ.

AĞAÇ-İŞ YILLARDIR SIRTINDAN GEÇİNDİĞİ ELKA'LI İŞÇİLERİN YAKASINI BIRAKMIYORDU. NİTEKİM BÖLGE ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜNDE ASİS'in YETKİSİNE İTİRAZ ETTİ. SAHTEKÂRLIĞI O KADAR ELE ALMIŞLARDI Kİ, 920 KİŞİNİN ÇALIŞTIĞI FABRİKADA 1500 ÜYE KAYIT FİŞİ VERDİLER. İŞ MÜFETTİŞLERİ VE İŞ MAHKEMELERİ BU SAHTEKÂRLIK ÜZERİNE ELKA'DA REFERANDUM YAPILMASINI KARARLAŞTIRDILAR. İŞÇİLER KENDİ SENDİKALARINI SEÇMEK İÇİN ÖZGÜR OLARAK OY KULLANDILAR.

REFERANDUMU EZİCİ ÇOĞUNLUKLA ASİS KAZANDI..... BÖYLECE ELKA İŞÇİLERİ İŞÇİ DÜŞMANI AĞAÇ-İŞ'E BİR ŞAMAR DAHA ATTI.

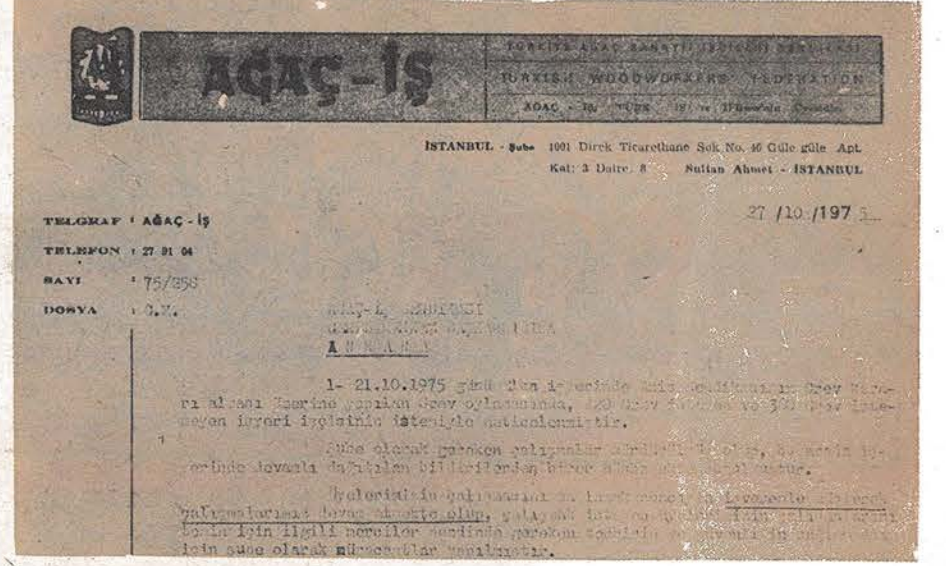
AĞAÇ-İŞ VE PATRONLAR İYİCE PANİĞE KAPILDILAR. SON OLARAK İŞÇİYİ ALDATMAYA KALKTILAR. BİR GÜN İÇİNDE **İŞKOLU** DÜZEYİNDE SÖZLEŞME İMZALADILAR. (İŞKOLU DÜZEYİNDE SÖZLEŞME İMZALAMAK İÇİN İŞYERİNDE ÇOĞUNLUK OLMASI ŞARTI ARANMAZ. TÜRK-İŞ'E BAĞLI SARI SENDİKALAR BU YETKİLERİNİ PATRONLARLA ANLAŞARAK KULLANIRLAR) AĞAÇ-İŞ KENDİSİNE TEKRAR KAYDOLAN İŞÇİYE 1000 TL. ZAM VERECEĞİNİ İLAN ETTİ. İŞÇİLER AĞAÇ-İŞ'E DÖNMEMEK İÇİN BU ZAMMI REDDETTİLER. ÇÜNKÜ AĞAÇ-İŞ'İN O ANDA SADECE KENDİLERİNİ ALDATMAK İÇİN BÖYLE BİR OYUN OYNADIĞINI BİLİYORLARDI. SONUNDA AĞAÇ-İŞ'İN SAHTEKÂRLIĞI İYİCE ORTAYA ÇIKTI VE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ YETKİSİ ASİS'E VERİLDİ.

ASİS SENDİKASI İŞÇİNİN HER ALANDA HER KONUDA SÖZ HAKKINA SAHİP OLMASINI KENDİSİNE KURULUŞ İLKESİ OLARAK KABÜL ETMİŞ BİR SENDİKADIR. NİTEKİM TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİNİ DE İŞYERİNDE ÇALIŞAN BÜTÜN İŞÇİLERİN KATILMASI İLE YAPMAKTADIR. İŞÇİLER PATRONLARLA KARŞI KARŞIYA GELMEKTE BÜTÜN TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNİ TARTIŞMAKTA VE MADDELERİ TEKER TEKER OYLAYARAK KABÜL YADA REDETMEKTEDİR.

AĞAÇ-İŞ

ISTANBUL - Şube 1001 Direk Ticarethane Sok. No. 46 Güle güle Apt. Kat: 3 Daire: 8 Sultan Ahmet - İSTANBUL

TELGRAF : AĞAÇ-İŞ
TELEFON : 27 91 04
SAYI : 75/258
DOSYA : G.Y.

27/10/1975

1- 21.10.1975 günü ... grev kararı alması üzerine yapılan grev oylamasında, ... isteyen işyeri işçisinin isteğiyle neticelenmiştir.

...

... için suçe olarak müracaatlar yapılmıştır.

AMA SATILMIŞLIĞIN SINIRI YOKTUR. AĞAÇ-İŞ YUKARIDA GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ ELKA İŞÇİSİNİN GREVİNİ KIRMAK İÇİN İŞVERENLERLE MÜŞTEREK ÇALIŞACAĞINI ELİMİZE GEÇEN BELGESİNDE AÇIKLIYORDU: "ÜYELERİMİZİN ÇALIŞMASINI SAĞLAMAK AMACI İLE İŞVERENLE MÜŞTEREK ÇALIŞMAMIZ DEVAM ETMEKTE OLUP" DİYE YAZIYORDU BELGEDE..

DÜNYADA İLK DEFA İŞÇİLERİN TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMESİNE KATILMASI YÖNTEMİNİ 7 İŞYERİNDE UYGULAYAN ASİS AYNI İSTEKLE ELKA İŞVERENİNİN KARŞISINA DİKİLDİ. ASİS'İN DAHA İLK İSTEĞİNİN BU OLDUĞUNU ANLAYAN İŞVEREN BÜTÜN İŞÇİLERLE GÖRÜŞMEYECEĞİNİ, SENDİKACILARLA TOPLU GÖRÜŞMEYE OTURACAĞINI BELİRTTİ. ASİS YÖNETİCİLERİ BUNU KESİNLİKLE REDDETTİLER.
İŞVEREN TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİNE GELMEYİNCE ASİS GREV KARARI ALDI. GREV OYLAMASINIDA KAZANINCA, ASİS'İN GREV YETKİSİ KESİNLEŞTİ.

...VE 21 KASIM GECESİ SAAT 0.01 DE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ BİR PARÇASI OLAN ELKA İŞÇİLERİ GREVLERİNİ BAŞLATTILAR.

BÖYLECE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE ZİNCİRİNE YENİ BİR HALKA DAHA EKLEDİLER.
SABIRLIYDILAR... OMUZ OMUZAYDILAR
BİLİNÇLİYDİLER... CESURDULAR.....

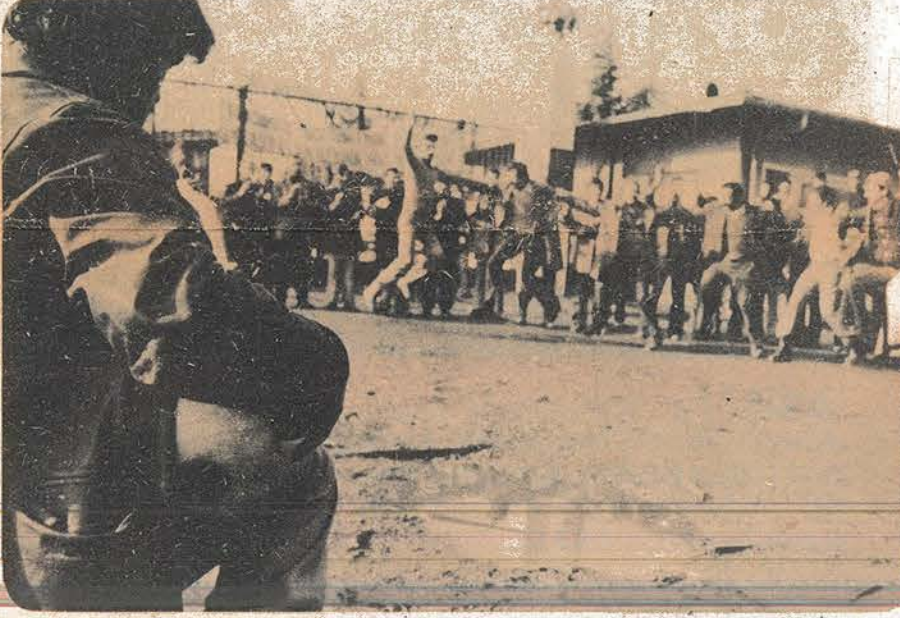

ŞİMDİ BİR KAÇ ELKA İŞÇİSİNİN SESİNE KULAK VERELİM :

HALİL MİNAS – "BEN BU İŞYERİNDE 19 SENEDİR ÇALIŞIYORUM. AĞAÇ-İŞ'İN 13 KURUŞA BİLE SÖZLEŞME İMZALADIĞINI BİLİRİM. BU YÜZDEN ŞİMDİ MAAŞIM SADECE 1400 LİRADIR. İNSAFA SIĞAR MI BU !..."

YUSUF AKAR – "HEM KENDİLERİ YAPIYORLAR KANUNU, HEM DE UYGULAMIYORLAR. BİZ BU GREVDE ŞİMDİLİK BUNLARI UYGULATMAYA ÇALIŞIYORUZ. ASLINDA GREVİMİZ İŞÇİNİN KENDİ KANUNLARINI YAPACAĞI DÜZENİN İLK ADIMLARINDAN BİRİDİR."

RIFAT KENDİRLİGİL – "BU İŞLERDE BİR TERSLİK VAR. AKLIMI KURCALAYIP DURUYORUM. BEN HERGÜN YAPTIĞIMIZ İŞİ DÜŞÜNÜNCE İŞVERENE 8 SAATTE KAÇ LİRALIK İŞ YAPIYORUM ? O BUNU KAÇA SATIYOR? BANA KAÇ LİRA YEVMİYE VERİYOR ? KENDİNE KAÇ LİRA KÂR KALIYOR? DİYE SORULAR AKLIMA GELİYOR. O ZAMAN NASIL SÖMÜRÜLDÜĞÜMÜZÜ VE İŞÇİ SINIFININ BU KORKUNÇ SÖMÜRÜ DÜZENİNDEN NASIL KURTULACAĞINIDA DÜŞÜNÜYORUM."

BÜTÜN BU İŞÇİ DÜŞMANI ÇABALAR BOŞUNAYDI. GREV BÜTÜN COŞKUSU İLE SÜRÜYORDU. İŞÇİLERE EKMEK VE KONUŞMA ÖZGÜRLÜĞÜ VERİLİNCEYE KADAR DA SÜRECEKTİ.

ELKA
ELYAFLI
PLÂKA SANAYİİ
standart
mobilya grupları

ELKA FABRİKASINDA KAPILAR, MASALAR LEVHALAR, MOBİLYA YAPARIZ. ONLAR, YANİ İŞVERENLER EMEKLERİMİZİN ÜSTÜNE BİNLERCE LİRA KOYARAK SATARLAR. ELKA'NIN SAHİBİDİRLER. BANKALARIN SAHİBİDİRLER. TOPRAKLARIN SAHİBİDİRLER. ŞİMDİLİK EMEĞİMİZİNDE SAHİBİDİRLER.

ONLAR DÜNYA EMPERYALİST SİSTEMİNİN BİR PARÇASIDIRLAR.

BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİYLE BİRLİKTE EMEĞİMİZE SAHİP ÇIKTIĞIMIZ GÜN YOK OLUP GİDECEKLERDİR.

GREVİMİZ EMEĞİMİZE SAHİP ÇIKMA MÜCADELESİDİR.
GREVİMİZ BUGÜNLÜK KARNIMIZI DOYURMAK İÇİNDİR.
GREVİMİZ BİZİMLE İLGİLİ SÖZLEŞMELERDE SÖZ HAKKINA SAHİP OLMAK İÇİNDİR.

ZORBALIK VE HİLE İLE BİZİ BÖLMEK
İSTEYENLER
KARŞILIKLARINI ALACAKLARDIR.

ÇÜNKÜ BİZ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFIYIZ
GELECEK GÜNLER BİZİM ELLERİMİZLE
KURULACAKTIR.

1 MAYIS GAZETESİNİ BEĞENİYORSANIZ YARARLANACAĞINI UMDUĞUNUZ KİŞİLERE VERİN VEYA POSTALAYIN, ABONE OLMALARINI SAĞLAYIN.
(FİATI 250 Krş.)